

Sygn. akt IX Ka 1160/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 roku

sprawy A. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny

z siedzibą w Pińczowie

z dnia 23 maja 2014 roku sygn. akt X K 84/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. Z. eliminuje stwierdzenie o uprzednim skazaniu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości opisanym tam wyrokiem oraz czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego A. Z. od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 1160/14

UZASADNIENIE

A. Z. oskarżony został o to, że w dniu 6 marca 2014r. w N., gm. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Jędrzejowie sygn. akt VI K 26/04 z dnia 12 lutego 2004r. tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie wyrokiem z dnia 23 maja 2014r. sygn. akt X K 84/14 orzekł, co następuje:

I. uznał oskarżonego A. Z. winnym popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu, po przyjęciu, iż był on uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 12 lutego 2004r. wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI K 26/04 i zakwalifikował ten

czyn jako występki z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu A. Z. grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wymiar jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 marca 2013r.;

VI. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego A. Z. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego. W oparciu o art. 444 kpk i art. 425 § 1 kpk zaskarżył wyrok w całości i zarzucił mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 178a § 4 kk poprzez zastosowanie kwalifikacji prawnej popełnionego przez oskarżonego czynu z art. 178a § 4 kk podczas gdy czyn popełniony przez oskarżonego stanowi występki z art. 178a § 1 kk

2. rażąco surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary polegającej na nie zastosowaniu wobec oskarżonego wolnościowej kary i orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 2 lata, co w świetle faktu, że oskarżony jest zawodowym kierowcą jest dla niego szczególnie nadmierną sankcją.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się o tyle skuteczna, o ile doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż skarżący nie kwestionuje bytu czynu przypisanego oskarżonemu A. Z.. Dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne nie budzą wątpliwości. Sąd Rejonowy zgromadził wyczerpujący materiał dowodowy niezbędny do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Materiał dowodowy oceniony został w oparciu o zasadę swobodnej oceny dowodów z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i w pełni potwierdza, iż oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu.

Zgodzić należy się jednak z rzutem apelacji dotyczącym obrazę prawa materialnego poprzez błędne przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu A. Z.. Przyjęta kwalifikacja prawna czynu oskarżonego nie zasługuje na akceptację. Podkreślić należy, iż tę nieprawidłowość dostrzegł już Sąd Rejonowy czemu dał wyraz w pisemnym uzasadnieniu wyroku.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż oskarżony A. Z. był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 12 lutego 2004r. sygn. akt VI K26/04 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości tj. za czyn z art. 178a § 1 kk jednak w sposób nieprawidłowy odniósł się do tego faktu podczas dokonywania kwalifikacji prawnej czynu.

Mianowicie niezasadnie uznał, iż czyn przypisany oskarżonemu A. Z. zakwalifikować należy z art. 178a § 4 kk. Artykuł 178a § 4 kk przewiduje surowszą odpowiedzialność dla sprawcy czynu z art. 178a § 1 kk, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Jednak taka surowsza odpowiedzialność będzie zachodziła jedynie do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Za poprzedni czyn z art. 178a § 1 kk oskarżony wyrokiem z dnia 12 lutego 2004r. skazany został na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz orzeczono wobec oskarżonego środka karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 250 złotych.

Zgodnie z art.107 § 4 kk w razie skazania na grzywnę albo karę ograniczenia wolności, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 5 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Ponadto jak stanowi § 6 art. 101 kk jeżeli orzeczono środek karny zatarcie skazania nie może nastąpić przez jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania z zastrzeżeniem art. 76 § 2 kk.

Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku w chwili wniesienia aktu oskarżenia A. Z. nie uiszczył orzeczonego wobec niego wyrokiem z dnia z dnia 12 lutego 2004r. sygn. akt VI K26/04 środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 250 złotych jednakże świadczenie to uiszczył w dniu 22 maja 2014r. o czym poinformował na rozprawie w dniu 23 maja 2014r. W chwili wyrokowania tj. w dniu 23 maja 2014r. wobec oskarżonego A. Z. nastąpiło zatem już zatarcie wcześniejszego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Przy tym nie ma wątpliwości, co do wykonania orzeczonej wcześniejszym wyrokiem kary ograniczenia wolności, jak i orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Błędnie i bez uzasadnienia Sąd Rejonowy przyjął więc, iż możliwe jest zakwalifikowanie popełnionego przez oskarżonego czynu jako przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Tak dokonana kwalifikacja prawna nie mogła pozostać bez reakcji Sądu Okręgowego. Nastąpiła, więc konieczność wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonemu okoliczności dotyczącej jego uprzedniej karalności i zakwalifikowania czynu oskarżonego, jako przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.

Sąd Okręgowy nie zgodził się natomiast z zarzutem rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary i środka karnego. Nieuzasadnione jest twierdzenie obrońcy oskarżonego, iż zastosowana przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna z art. 178a § 4 kk miała niesłuszny wpływ na obostrzenie wymierzonej kary i środków karnych. Należy podkreślić, iż wobec oskarżonego orzeczona została kara pozbawienia wolności z dobrodziejstwem jakim jest warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Wymierzając oskarżonemu A. Z. karę Sąd Rejonowy w sposób adekwatny uwzględnił ustalony stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Opierając się o dyrektywy wymiaru kary zawarte w rozdziale VI kodeksu karnego wymierzył karę, która zapewni realizację jej celów zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej.

Wziął pod uwagę Sąd Rejonowy wszystkie okoliczności czynu zarówno o charakterze obciążającym jak i łagodzącym i żadna z tych okoliczności nie została przeceniona ani też niedoceniona. Słusznie Sąd I instancji wskazał, iż okolicznościami przemawiającymi na niekorzyść oskarżonego są znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, oraz pełny stopień zawinienia, waga naruszonych obowiązków oraz lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów.

Jedyną okolicznością o charakterze przemawiającym na korzyść oskarżonego jest natomiast fakt jego przyznania się do winy i wyrażenia skruchy. Z analizy przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy wynika więc, że żadna z okoliczności

przemawiających na korzyść lub też niekorzyść oskarżonego nie została pominięta i wszystkie one zostały w sposób właściwy uwzględnione.

Orzeczone wobec oskarżonego kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat zapewni realizację jej celów wychowawczych jak i zapobiegawczych. Nie pozostanie również bez wpływu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Zasadnie Sąd Rejonowy orzekł o zastosowaniu wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przemawia za tym pozytywna prognoza kryminologiczna. Postawa warunki i właściwości osobiste oskarżonego uzasadniają twierdzenie, iż w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa. Zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, iż właściwym okresem na jak należy zastosować ten środek będzie okres 2 lat, który w zupełności pozwoli na właściwe oddziaływanie orzeczonej kary i zweryfikowanie postawionej prognozy kryminologicznej.

Sąd Okręgowy zgodził się także ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonej kary grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 20 złotych każda. Kara taka jest adekwatna do ustalonego stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Realna dolegliwość tej kary, w sytuacji zastosowania warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności skutecznie wzmacnia represję karną i przyczynia się do realizacji celów zapobiegawczych i wychowawczych kary.

Sąd Okręgowy zgodził się również z zasadnością i trafnością orzeczonych w stosunku do oskarżonego A. Z. środków karnych. Skutecznie wzmocnią one represję karną i wychowawcze oddziaływanie kary. Ponadto jak w przypadku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyeliminuje on oskarżonego z ruchu, co ma istotne znaczenie w przypadku kierujących pojazdami w stanie nietrzeźwości i zapewni w sposób właściwy realizację prewencyjnej funkcji orzeczonego zakazu.

Brak jest jakichkolwiek podstaw, by przy uwzględnieniu okoliczności sprawy, stopnia nietrzeźwości oskarżonego orzec wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres minimalny, tj. czas 1 roku.

Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat skutecznie wyeliminuje oskarżonego z ruchu i pozwoli mu na uświadomienie naganności zachowania, a jednocześnie zabezpieczy innych uczestników ruchu drogowego, co wymaga szczególnego zaakcentowania zważywszy na fakt, iż oskarżony poruszał się w stanie nietrzeźwości pojazdem ciężarowym, jak wiadomo stwarzającym bardzo poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Nieuzasadniony jest argument skarżącego, iż orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat pozbawi go możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Należy pamiętać, iż oskarżony musi ponieść konsekwencje swojego postępowania i powinien konsekwencje te przewidywać.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 § 1 kpk.

SSO Marcin Chałoński